

Důvod Filosofie rovnováhy a zákona o porážkové dani

Podle většinového názoru je člověk vrcholným predátorem v přírodě, a proto má právo zabít jiné živé tvory, zejména mám na mysli zvířata, hmyz a rostliny či houby a, i když se to člověku třeba ani nelíbí ani to veřejně nepřizná, člověk musí respektovat skutečnost, že v přírodě vládou silní, často nemilosrdní predátoři, a člověk jako vrcholný predátor se musí podle toho také ve svém životě zařídit. Člověku údajně nemusí jít o dobro všeho tvorstva, ale jen o dobro vlastní smečky i na úkor velké smrti a bolesti jiných smeček živých tvorů, člověk údajně může schvalovat a působit o mnoho více než co možná nejméně smrti a bolesti. Člověk má tudíž údajně právo být rovněž nemilosrdný. Toto má částečně dokazovat historická tradice lidstva a pozorování přírody, zejména Darwinova evoluční teorie, i když dokonalý exaktní vědecký důkaz tohoto zatím exaktní vědou předložen nebyl.

Naopak dle Filosofie rovnováhy platí v přírodě zákon výlučné harmonie, tj. symbiózy, tj. z dlouhodobého hlediska nesilnější zákon lásky (definovaný samozřejmým způsobem mou Filosofii rovnováhy, že "Všichni živí tvorové ve skutečnosti nejvíc chtějí žít ve světě, kde se budou mít všichni rádi, proto je každý stále povinen působit co možná nejméně smrti a bolesti. Vše ostatní jsou více názory (spekulace).). Toto se opírá o mou vědeckou hypotézu, že podle „Filosofie rovnováhy“ jsou živé mikroorganismy, zejména živé buňky schopny rozeznat a zapamatovat si, zda je chráníme, zejména krmíme, nebo zda je zabýváme. Tedy i tyto živé mikroorganismy jsou schopny podle „Filosofie rovnováhy“ základní myšlenkové - duševní úvahy rozlišovat a zapamatovat si přitele a nepřitele. Dalo by se říci, že mají duši v náboženském slova smyslu. K nepřátelskému živému mikroorganismu se pak nejen tyto živé mikroorganismy, ale i jejich blízké či příbuzné živé mikroorganismy chovají nepřátelsky, resp. jej požívají, což se v našem makrosvětě zřejmě projeví jako spor, hádka, nemoc, bolest, válka, zranění, neštěstí, neúspěch, smrt apod. K přátelskému živému mikroorganismu se potom podle „Filosofie rovnováhy“ tyto živé mikroorganismy chovají rovněž přátelsky, resp. jej nepožívají. A požívají ty živé mikroorganismy, které by jej chtěli sežrat. Přátelské chování mikroorganismů se v makrosvětě projeví buď jako klidný a dlouhý život můj a mých potomků, nebo jako řada přátel a spolubojovníků, kteří jsou za nás ochotni se obětovat a bojovat. Ve své Filosofii rovnováhy se pokouším nalézat rovněž exaktní přírodovědecké důkazy svědčící pro tuto hypotézu.

Platí-li má Filosofie rovnováhy, pak se každému živému tvorů v přírodě i člověku jako vrcholovému predátoru v přírodě z dlouhodobého hlediska vyplatí stále být co možná nejméně predátorem, tj. stále působit co možná nejméně smrti a bolesti, nebo alespoň stále nepůsobit o mnoho více než co možná nejméně smrti a bolesti. Bude-li se chtít lidská společnost dále humanizovat, pak se dá předpokládat, že zcela jistě dojde v budoucnu k uzákonění mnou navržené porážkové daně, nebude-li se lidská společnost dále humanizovat, pak k tomu zřejmě nedojde.

Hlavní v běžném životě praktická biblická otázka: **Je příroda nemilosrdná nebo v ní lze vlastními silami živých tvorů nastolit biblický ráj pro všechno živé?**

Má Filosofie rovnováhy stojí na jediném dogmatu (Všichni živí tvorové ve skutečnosti nejvíc chtějí žít ve světě, kde se budou mít všichni rádi, proto je každý stále povinen působit co možná nejméně smrti a bolesti. Vše ostatní jsou více názory (spekulace).), ze kterého plyne pravda, která je zřejmá každému myslícímu tvorů, která by šla vyjádřit tak, že, **kdo ze všeho nejvíc chce vlastními silami co nejdříve dosáhnout světa, kde by se všichni (zejména všichni živí tvorové) měli rádi (tedy dosáhnout ráje na Zemi), měl by stále působit co možná nejméně smrti a bolesti (zejména všech živých tvorů), pokud nebude případně výše uvedený axiom či dogma prokazatelně vyvráceno.**

(viz www.spvzt.cz , www.spvzt.sweb.cz , www.filosofierovnovahy.sweb.cz)